

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Doom and gloom in the country...

Περπατώντας και συζητώντας ένα βράδυ του Δεκέμβρη. «Η Θεσσαλονίκη μου θυμίζει το Βερολίνο και η Αθήνα το Παρίσι», έλεγε...

«Βερολίνο; Μια πόλη όπου στις παρυφές της τα βράδια του καλοκαιριού οι γιαγιάδες της γειτονιάς κάθονται ακόμη στα πεζοδρόμια, κυκλικά, πάνω σε πλαστικές καρέκλες και τελάρα, συζητώντας για χίλια δυο πράγματα;», αναρωπιόμουν εγώ...

Doom and gloom in the city. Με την απαισιοδοξία να αιωρείται σε κάθε γωνιά της κάθε πόλης της Ελλάδας...

Ενθυμούμενος τα πρώτα λόγια του πρώτου μαθήματος ενός ιρλανδοαυστραλού λέκτορα, back in the mid 80's, μεταξύ σοβαρού και αστείου: «Nobody knows where the Greeks came from, some people claim that they came from Ireland!», έλεγε...

Doom and gloom in the country. Απ' την Κρήτη ως τον Έβρο, απ' την Ήπειρο ως τα Δωδεκάνησα...

Κατάφεια, απολογισμοί ζωής, ψευδαισθήσεις κι όνειρα...

Ταξιδεύοντας ένα Σαββατοκύριακο του Ιούνη, στους δρόμους, στις μπουραρίες, στις συναυλίες του Δουβλίνου... Γιορτάζοντας μαζί με θρύλους της Ιρλανδέζικης folk τα 70χρονα του

Andy Irvine. Την ώρα που στα πάρκα των ελληνικών πόλεων γερόντια και μετανάστες παίζουν πρέφα και ξερή.

«Μ' έχεις μπερνεμένο μ' έχεις/ωσάν τι μέλισσα/σκλάβος κι αγοραστής σου μικρό μου/εγώ εβαζέσπια/ Μ'

έχεις μπερνεμένο μ' έχεις/το νου και την καρδιά/σκλάβο θα με πουλήσεις μικρό μου/ μέσα στη Μπαρμπαριά», τραγουδούσε μια φορά κι έναν καιρό ο «δάσκαλος», όπως τον αποκαλούσε κάθε φορά που αναφέρονταν σ' αυτόν, το Σίμωνα Καρα, η Δόμνα Σαμίτου, χώμα κι ανάμνηση πλέον κι αυτή, όπως τόσοι και τόσες άλλες...

Να ξαναταξιδέψω θα 'θελα, στις γειτονιές του κόσμου... Έχοντας τη «δύναμη» του τριαντάρη και τη «σοφία» του ογδοντάρη...

Doom and gloom. Ενοικιάζονται τα πάντα. Κτίρια κι άνθρωποι. Σε λαϊκές κι αριστοκρατικές γειτονιές...

Doom and gloom in the city, doom and gloom in the country, κι όμως... Έχει ο καιρός γυρίσματα και η ζωή αβάντες...

Υ.Γ. Η φωτογραφία της ανάρτησης, με ελληνική συμμετοχή, είναι από το επίσημο site του ιρλανδοτραγουδοποιού Andy Irvine. Sweeney's Men, Planxty, Mozaic, σόλο, κ.λπ.

Η Θεσσαλονίκη ως βίωμα και ως ταξίδι...

Να 'ναι χειμώνας κι η υγρασία να τσακίζει κόκκαλα. Να κατηφορίζεις προς τη θάλασσα χαζεύοντας τα ξεθωριασμένα κτήρια της Βενιζέλου. Να καθαρίζει ο ουρανός απ' τα σύννεφα και την ομίχλη σιγά κι αργά και... Ξαφνικά... Να σπκώνεις κεφάλι! Ν' αγναντεύεις με το βλέμμα σου πέρα απ' το Θερμαϊκό, εκεί όπου ξεπροβάλλει ένας επιβλητικός, ένας μυθικός, ένας χιονισμένος Όλυμπος.

Να πλησιάζεις στις παλιές αποθήκες του λιμανιού, μουσεία και αίθουσες προβολών τώρα, μέσα στον υγρό χειμώνα της πόλης. Να περπατάς ανάμεσά τους χωρίς τη βαβούρα του καλοκαιριού, χωρίς την πολυκοσμία των φεστιβάλ, των γάμων, των προεκλογικών συγκεντρώσεων. Να περπατάς και να ρεμβάζεις μέσα στο καταχείμωνο, καθώς ο αγέρας φυσάει... Να ταξιδεύει ο νους σου στα περασμένα μεγαλεία της πόλης.

Να χαζεύεις τους σινεφίλ λίγο πριν αρχίσει η προβολή μιας ταινίας του Μπέργκμαν. Να φυλλομετράς τους ολιγοσέλιδους οδηγούς τέχνης της πόλης, τον «Εξώστη» και το «φίλμ νουάρ», να τους συγκρίνεις με την «Athens Voice» και τη «LIFO» και να λες στον εαυτό σου να, να κι άλλη μια εν-

δεικτική, να κι άλλη μια συμβολική διαφορά Θεσσαλονίκης-Αθήνας...

Να τρως καλά και φθηνά σε καλαισθητα εστιατόρια που δυστυχώς, δυστυχώς αυτοαναιρούνται εν μέρει, βάζοντας δυνατή μουσική και φιλοξενώντας φιλότιμα, γρήγορα, αλλά... «Ακομψα» γκαρσόνια...

Να περπατάς μετά τα μεσάνυχτα στους πολύβουους δρόμους της παλιάς εμπορικής καρδιάς της πόλης. Αισθητική και κιτς να σουλατσάρουν μαζί σου σε μπαρ με δυνατές μουσικές και πολλές προσμονές...

Να πιάνει ψιλόβροχο κι ο νους να τρέχει, ο χρόνος να τρέχει, στα παλιά και στα μελλούμενα...

Μια ονειρική αναπόληση, η νύχτα, οι στοές, τα μπαρ, τα παλιά και τα μελλούμενα, όλα αυτά να κρύβουν την ασχήμια της πόλης, την ώρα που οι δρόμοι σφύζουν από ζωή, την ώρα που οι τοίχοι είναι γεμάτοι μ' ανορθόγραφα συνθήματα...

Θεσσαλονίκη... Σουρεαλισμός και αδιέξοδο, βίωμα και ταξίδι μαζί...

Υ.Γ. Γραμμένο σε κάποιον τοίχο στα Λαδάδικα το ανορθόγραφο γκραφίτι της φωτογραφίας...

